

Baptista Szeretetszolgálat

REVIP Átmeneti Szálló

2024-es szakmai beszámoló

Az intézmény általános adatai.

Az intézmény neve, címe: REVIP Hajléktalanok Átmeneti Szállója, 1181 Budapest, Reviczky Gyula u 72. A REVIP Átmeneti Szálló a 2011. 06. 01-e óta érvényes határozatlan idejű működési engedélyben rögzített 50 férőhelyen látja el a szakmai programban leírt feladatait, amely szerint:

A szálló célja, hogy tartós lakhatási lehetőséget nyújtson azoknak az 55 év feletti lakóingatlanon nem rendelkező, hajléktalan embereknek, akik különböző forrásból (elsősorban valamilyen nyugdíjszerű ellátásból) származó alacsony, de az önfenntartáshoz elegendő jövedelemmel rendelkeznek, valamint ellátásuk külön gondozási-ápolási szükségletet nem igényel. A szakmai program azokra a hosszabb ideje a fedél nélkül élő idős emberek ellátása köré szerveződik, akik rehabilitációja már csak életkoruknál és egészségi állapotuknál fogva is, nem az átmeneti intézményekben szokásos munkába állítás-önálló lakhatásra irányuló segítségnyújtás mentén elképzelhető, hanem sokkal inkább egy a személyes lehetőségeket és igényeket figyelembe vevő a közösségi élet lehetőségét nyújtó programmal. A program fontos elemei; a korábbi családi társas kapcsolatrendszer lehetőségek szerinti újraépítése, az együttélési nehézségek kezelése a csoportos szociális munka eszközeivel, a fizikai és pszichés aktivitás megőrzésének segítése, ebben ugyancsak hangsúlyos szerephez jutnak a különféle közösségi programok. Fontos cél továbbá a szenvedélybeteg, a józanságot célul kitűző lakók esetében a józanság támogatása, és nem utolsósorban a felkészítés valamely végleges intézményi formába való átkerülésre. A szálló, szolgáltatásai, szakmai célkitűzései, és az ellátottak köre változatlanok maradtak.

Ellátási mutatók, a teljesítés szerinti összevetésben, a várólista jellemzői.

Az intézmény éves kihasználtsága 2024-ben 99,8%-os volt. Az egész év során intézményi jogviszonyban lévő 69 fő, összesen 18257 vendégéjszakát töltött az intézményben. Az év első négy hónapjában a hosszú várólistánk miatt nem, de áprilistól-augusztusig, majd októbertől ismét fogadtuk a hozzánk jelentkező elhelyezést kérőket. 2024-ben összesen 32-fő adott be felvételi kérelmet a szállóra (23 férfi és 9 nő) került fel a várólistánkra. A beszámolási időszakban összesen 59 főt tartottunk nyilván a várólistánkon, 17 fő beköltözött. A felvételi kérelem benyújtásától az intézménybe való beköltözésig, átlagosan 10 hónap volt a várakozási idő.

A szolgáltatásnyújtás körülményei, a szakmai stáb, az ellátottak összetétele.

A REVIP szállón feladataiban, kompetenciáiban eltérő, három kis csoport alkotja az egységes szakmai teamet, a három főből álló esetkezelő szociális munkatárs stáb, a három szociális segítő, illetve az éjszakai ügyeket ellátó 3-4 főből álló ügyletes team.

Az ellátottak a szálló három szintjén, az összesen 13 eltérő méretű (2-6 ágyas) lakószobáiban élnek, a felvételkor az éppen megüresedő férőhelyeket kapják meg.

- 1 fő intézményvezető: Az átmeneti szálló operatív, vezetői feladatait végzi.
- 1 fő szakmai csoportvezető: félállásban a stáb munkájának szakmai koordinálásával kapcsolatos teendőket látja el, félállásban pedig esetkezelő munkát is végez, valamint havi alkalommal 12 órás nappali ügyeletet ad a szállón.
- 2 fő szociális munkatárs: havonta két hétköznapon 12 órás ügyeletet adnak a szállón, illetve 22-22 lakóval folytatnak egyéni és csoportos esetkezelő munkát. Ezen kívül a szálló heti team megbeszélésein, valamint a szociális segítőkkal együtt az ún. asszisztens team, munkájában is aktívan részt vesznek.
- 3 fő szociális segítő: (3 fő teljes munkaidős munkatárs) hétköznapokon a napközbeni, illetve éjszakai ügyeket látja el, valamint egyes, a szálló működéséhez szükséges adminisztrációs feladatok tartoznak a munkaköréhez, illetve a személyesen vagy telefonon érdeklődőknek ad tájékoztatást a szálló szolgáltatásairól, a felvétel rendjéről.
- 3-4 fő (külsős) ügyeletes: kizárólag az éjszakai valamint a hétvégi ügyeket viszik, jellemzően a szociális, elsősorban a hajléktalan ellátásban máshol dolgozó, munkatársak állandó kiegészítőként alkalmi munkavállalóként dolgoznak az intézményben. Feladatuk: a házirend betartatása, a személyesen vagy telefonon érdeklődőknek tájékoztatás nyújtása a szálló szolgáltatásairól, a felvétel rendjéről, az eseménynapló vezetése, az érkezők-távozók regisztrálása.

A szálló technikai személyzete:

- 1 fő intézménytakarító: közfoglalkoztatott munkajogviszonyban dolgozó munkatárs.
- 1 fő karbantartó: egyszerűsített foglalkoztatás keretében heti egy alkalommal az intézményben felmerülő javítási, karbantartási feladatokat látja el.

A három főből álló szociális segítő stáb valamint az esetkezelő munkatársak ügyeletei, a nappali (09-21 óra közti) ügyeket teljesen lefedik az intézményben, így gyakorlatilag szinte kizárólag az éjszakai, kevésbé aktív időszakban dolgozik külsős ügyelő a szállón.

Az estekezelő szociális munkatársak minden hétfőn 9-14 között tartják a team megbeszéléseket, amelyeken, elsősorban az egyéni estemunkához köthető ügyeket beszélnek meg (a jogviszonyok hosszabbítását, az egyéni gondozási tervek lehetséges irányait stb.), itt hozzák meg az ezekkel, és az intézmény napi működésével kapcsolatos szükséges döntéseiket, illetve tervezik meg az adott hétre vonatkozóan a feladataikat. Minden hónap utolsó szerdáján tartjuk a szociális segítő munkatársainkkal közös teamet, amely leginkább az ő munkakörükhöz közvetlenül kapcsolódó ügyek megbeszélésének a fóruma. Ugyanezen a napon van a team-szupervízió is, amelyen (a szakmai csoportvezető kivételével) a teljes stáb vesz részt.

A szállóra való felvétel rendje:

Felvételi beszélgetés minden hétfőn 14-16 óra között van a szállón, kivéve a hónap első hétfőjét, amikor a lakógyűlést tartjuk (erre igyekszünk elhívni a várólistán az első 4 helyen várakozókat is) A felvételiztetés szünetel akkor, ha a várólistán a férfi jelentkezők száma eléri a 15, a női várakozók száma a 10 főt. A felvételi beszélgetésre előzetesen telefonon vagy személyesen lehet bejelentkezni, fél órás időközönként adjuk ki az időpontokat 14:00, 14:30...stb. Ezt az ügyeletiben kihelyezett, táblázatos papíron vezetjük, ezt a mindenkori ügyeletes, de többségében az asszisztens kollégák vezetik. A telefonon vagy személyesen érdeklődőnek, elmondjuk a feltételeket, illetve azt is, hogy a szállón nincs beköltözhető szabad férőhely, a felvételi beszélgetésen a várólistára kerülésről tudunk csak dönteni, és informáljuk az érdeklődőt arról is, hogy a várólista hosszúságától függően kb 9-18 hónap is lehet a várakozási idő.

A felvételkor vizsgált feltételek:

- elmúlt 55 éves
- jelenleg utcán vagy hajléktalanszállón, esetleg nem lakáscélú helyiségben lakik/tölti az éjszakáit
- rendelkezik valamilyen megállapított rendszeres nyugdíjszerű ellátással (ha csak munka jövedelem van - akkor más intézményt javaslunk a jelentkezőnek)
- önálló vagyis mindennapi szükségleteiben (étkezés, tisztálkodás, közlekedés stb) teljesen önálló, nem szorul semmilyen szempontból ápoló, gondozó segítségre

A felvételre jelentkezőket az asszisztens kolléga fogadja, ülteti le, adja oda neki a felvételi *kérelem és a jövedelemnyilatkozat* dokumentumokat, ezek kitöltésében, ha szükséges, akkor segít a jelentkezőnek. A szociális munkás végig kíséri a jelentkezőt a szállón. Tájékoztatjuk, hogy annak ismeretében nyújtja be a kérelmét, hogy számára azt a férőhelyet tudjuk felkínálni amelyik éppen megüresedett, ez a férfiak esetében lehet a 3. emeleten is, illetve a szállón lévő három emeletes ágy egyike is, nyilatkoztatjuk az ügyfelet arról, hogy vállalja-e 3. emeleti illetve az emeletes ágyas elhelyezést – ezt a nyilatkozatát a felvételi előlapon vezetjük. A szálló bemutatása egyben arra is lehetőséget nyújt, hogy a kérelmező maga is meggyőződhessen arról, hogy egészségi állapota alapján alkalmasnak gondolja-e magát arra, hogy hosszútávon itt lakjon.

Az egyéni és csoportos esetmunka összefoglalása

Az esetkezelés első lépései:

A beköltözéskor mindenkivel elsőként 3 hónapos jogviszonyt kötünk (ez egy fajta próbaidő, illetve határidő az ügyfél megismerésére és az adaptációjára) ehhez kapcsolódik egy „egyen megállapodás” ami a fenti célokat rögzíti, ha szükségesnek látszik, ettől szabadon el lehet térni az első megállapodásban. Az első hónap folyamán rövid esetleírás/eset ismertető készül az ügyféllel, amelyet teamen beszélünk meg. Ez röviden a következőket tartalmazza:

- Szülők foglalkozása, gyermekkor (testvérek) lakhatási körülmények,
- iskolai végzettség,
- önálló egzisztencia teremtésében elért eredmények, (lakhatási, párkapcsolati dolgok, gyermekek).
- A lakhatás elvesztésének körülményei, illetve az ezt követő intézményes állomások
- a még létező családi/baráti kapcsolatok (a legközelebbi vagy értesítendő hozzátartozó neve elérhetősége).
- Az ügyfél jelenlegi helyzetének rövid leírása; eü állapot, krónikus betegségek, betegség belátás mértéke, napi megszokott életvitel, hol, hogyan étkezik, hogyan szerzi be egyéb szükségleteit, kikkel tart fenn kapcsolatot. Ezekből kiindulva készül az első három hónap után az első „valódi” egyéni gondozási terv.

Az intézménybe kerülés első három-hat hónapja alatt, a következő gondozási lépések a leginkább jellemzőek:

- A közvetlen szükségletek (étkezés, orvosi ellátás, ruházat) az ügyfél köré szervezése az új lakókörnyezetében.
- Egészségi állapot felmérését követően, a krónikus betegségekkel való tudatosabb együttélés érdekében a szakorvosok által előírt gyógyszeres terápiák betartása, illetve esetenként, ha ez szükséges, ennek nyomon követése.
- Leginkább az éjjeli menedékhelyekről vagy utcáról érkező ügyfelek esetében jellemző, hogy az újonnan jelentkező rendszeressé váló kiadások (személyi térítési díj, gyógyszerek, tisztasági eszközök) a havi jövedelem beosztásba való beillesztésében, illetve a személyes higiénés szokások (tisztálkodás, ruházat) igény szintjének emelésében van szükség segítségre.
- Ha a jogosultság fennáll, az egyéni gondozási szerződések állandó eleme a kerületünkben hozzáférhető, (lakhatási és egészségügyi) támogatások megigénylése ügyfeleink részére.

A szállón végzett egyéni és csoportos szociális munka fontos szakmai célkitűzése (a tartós lakhatás biztosítása mellett), az időskorú lakóink körében gyakori, önértékelési problémák kezelése. Ezek jellemzően abból fakadnak, hogy ügyfeleink mindennapjait már nem keretezi a munkavégzéshez hasonlítható rendszeres elfoglaltság, illetve sokan szenvednek a rokoni-baráti kapcsolatok, és általában a bizalmas, tartalmas, társas viszonyok hiányától, fizikai és mentális egészségi állapotuk fokozatos hanyatlásával járó veszteségektől. A döntő többségében évtizedek óta hajléktalanként élő, időskorú, alacsony jövedelmű lakóink számára szervezett, társas együttlétek, kulturális programok, a kreativitásukat mozgósító foglalkozások, a közös ünnepek, mind fontos eszközei az ügyfeleink aktivitásának megőrzését célzó munkánknak.

Szobacsoportok:

2024 év elejétől az esetkezelő stáb, a hétfői team napot kivéve minden nap egy-egy szobacsoportot tartott a szállón élők lakószobáiban. Ennek elsődleges célja az, hogy a segítők reflektáljanak az ügyfelek aktuális helyzetére, értelmezzék a köztük létrejövő dinamikákat, valamint, hogy olyan élményt biztosítsanak a lakók számára, amelyben úgy érezhetik, hogy az őket érintő kérdéseket, problémáikat megoszthatják a többiekkel. Ezeknek a csoportos beszélgetéseknek továbbá célja volt az, hogy olyan ügyekről beszéljünk és abban a mélységben, melyek a lakókat személyesen és

aktuálisan foglalkoztatják. Ezzel elősegítve, hogy a lakóinkat a gyakran hirtelen kialakuló, őket hátráltató élethelyzetek jobban megelőzhetőek legyenek, valamint, hogy időben szembesüljünk a felmerülő problémákkal, krízisekkel. Az egyéni traumák miatt sok esetben elmagányosodott életvitelű lakóinkat igyekeztünk egymáshoz, egymás történetéhez közelebb hozni, és ezáltal az együttélésben mutatkozó nehézségek kezelésében is segíteni őket. Szándékunk szerint ezzel a „kényszerű” együttélésből fakadó pozitív tapasztalatokat, is előtérbe kívánjuk hozni. Ha fenti céloknak nem is mindig sikerül teljesülnie a szobacsoportokon, olykor az is elegendő, ha oldott hangulatú, különösebb „tét nélküli” beszélgetések jönnek létre. A szobacsoportokon elhangzottak később, alkalmanként az egyéni esetmunkában is hasznosíthatóak voltak. Szerveztünk jónéhány más csoportos beszélgetést is, ezek elsősorban a különböző közösségi programok megtervezésre, előkészítésre létrejött alkalmak voltak, ahol már működő, bejáratott programok (filmklub, kert, a születésnapok) újratervezése, átgondolása, illetve új szabadidős események elindítása volt a téma. Örömmel konstatálhattuk azt is, hogy lakóink gyakran keresnek meg minket, különféle ötleteikkel, javaslataikkal, amelyekkel a szállón élők napjait színesítenék, vagy éppen a közvetlen vagy tágabb környezetüket szeretnék szebbé tenni (a ház virágainak, könyvtárának gondozása, a szálló lépcsőházának képekkel való díszítése).

Lakógyűlés

Minden hónap első hétfőjén lakógyűlést tartunk, ezeken átlagosan 25-30 lakó vesz részt, valamint a várólistán az első négy helyen nyilvántartott elhelyezésre várakozókat is mindig elhívjuk. Ezek az alkalmak a már megszokottnak mondható témák köré szerveződnek (közösségi programok, együttélési nehézségek, lakóink észrevételeinek, panaszainak, javaslatainak megbeszélése, ágyi poloska, csótány helyzet stb.)

Közösségi, szabadidős programok.

Születésnapok - Szántó Katalin, Garibovic Írisz szociális munkatárs

Minden hónap utolsó keddjén az adott hónapban született lakók születésnapját megünnepeljük, ezeket az alkalmakat a lakók, az ünnepeltek igényeihez igazítva, velük egyeztetve szervezzük meg. A születésnaposok tortát kapnak, amelyet a meghívott vendégeikkel osztanak meg, az ünnepség előtt közösen díszítjük fel a helyiséget, terítünk, a „zenei kívánságműsoron” kívül, ha a résztvevők kedvet éreznek hozzá, akkor kvízzjátékkal, társasjátékokkal színesítjük az alkalmat. Lakóink visszajelzése alapján azt látjuk, hogy nem csak a már régebben a szállón élők számára fontos ez az esemény, hanem

remek alkalom arra is, hogy az újonnan érkezők, az intézmény ezen hagyományán keresztül kapcsolódhassanak, ismerkedhessenek a már hosszabb ideje együtt élő lakótársaikkal.

Alkossunk csoport, kézműves foglalkozások - Németh-Kovács Éva önkéntes

Továbbra is visszajár az intézménybe a 2021 év végén távozó szociális munkás kollégánk, aki évente 3-4 alkalommal a nagyobb eseményekhez (karácsony, húsvét, farsang) köthető, a lakószobák és a közös helyiségek díszítését célzó kézműves foglalkozásokat szervezi, alkalmanként 8-12 lakó részvételével

„REVIP Mozi” Filmklub - Nagy Richárd

2024 augusztustól minden második csütörtökön 14 órától kezdődik a REVIP Mozi, az előadások előtt a lakók előkészítik a fszt-i helyiséget a fotelek beforgatásával kis mozi termet alakítanak ki, a vetítésekhez jó időben jégkrémmel készülünk, hideg idő esetén pogácsát sütünk. A filmklub tulajdonképpen 5-6 állandó tagból áll, akik havonta tartanak megbeszéléseket, amelyen a következő 1-2 hónap tematikáját és film ötleteit szedik össze. (rég Magyar filmek, klasszikus kosztümös történelmi filmek, minden harmadik alkalommal rajzfilm, illetve zenés darabok vannak az állandó kínálatban) A csütörtöki vetítéseken általában 16-20 vesz részt, a film előtt rövid film ismertetés, néhány érdekesség a hangzik el a filmmel kapcsolatban, olykor sikerül a nézőket is bevonni egy-egy az aktuális filmhez kapcsolódó emlék felidézésével.

Társasjáték klub - Szántó Katalin szociális munkatárs

Kéthetente péntekenként, nyáron a kertben, hidegben a közösségiben vagy a könyvtárban. Alkalmanként 3-8 ember vesz részt. A tavalyi sláger a „honfoglaló” volt, de volt kvízzjáték, ország-város, és különböző társasjátékok.

Józan Sikerek „Józi” - Ónodi István

Ez egy most induló projekt, a szállón absztinensé váló 4 lakó és a szociális munkatárs az alapítók, egyelőre a csoport az öndefiníció alatt tart, a csoport szabályok megalkotásán van túl, terveink szerint később ez több még nem feltétlenül absztinens lakó érdeklődésének felkeltésével, bevonásával folytatódik majd.

„Keresők Klubja” - Somogyi Katalin szociális segítő

Spirituális, keresztény indíttatású csoport 2019 óta, szintén kéthetente. Igyekeztünk elmerülni az élet nagy kérdéseiben. Meghallgattunk alkalmanként egy-egy rövid előadást, ami gyakran megérintett engem is, és a lakókat is. Gyakran beszélgetünk aktuális témákról, húsvét, karácsony, pünkösd, halottak napja. Elhunyt lakótársakért rövid csendben gyertyát gyújtva megemlékezünk. 2-5 fő jár rendszeresen.

A beszámolási időszakban végzett szakmai munka, a felmerülő nehézségek, eredmények.

Sajnos 2024-ben is folytatódott az a tendencia, amely a lakóink egészségi állapotának romlásával, kórházba kerülésével, és elhalálozásával határozta meg az esetkezelő szociális munkatársak munkáját. Habár úgy indultunk neki az évnek, hogy az egyéni esetmunkában igyekeztünk hátrébb sorolni az egészségügyi fókuszot (szakorvosi időpontok kérése, vérnyomásnaplók vezetése, az állandóan szedett gyógyszerek felügyelet alatt tartása) és ahogyan azt már fentebb a szobacsoportoknál részleteztem, inkább a csoportokkal végzett szociális munkát, és a közösségi programok fejlesztését kívántuk a középpontba állítani. Úgy alakult azonban, hogy az egész év során összesen 9 lakónk halt meg, az év első nyolc hónapjára szinte mindig jutott egy, néha két haláleset, két ügyfél kivételével, ahol teljesen váratlanul és gyorsan történt a dolog, az összes többi esetben hosszadalmas, hetekig, néhány esetben hónapokig tartó folyamat zárult le a lakó halálával. A szociális munkatársak esetmunkáját leginkább az határozta meg, hogy a kórházak és a szálló között „ingázó” lakókat látogatta a kórházakban (alkalmanként ebbe a szociális segítő kollégákat is bevontuk), igyekezett a kórházi szociális munkásokkal, orvosokkal együttműködve legalább krónikus osztályra elhelyezni az ügyfelet. Az elmúlt évek során a kórházi szociális munkásokkal kialakított szoros együttműködés ellenére sem volt ez könnyű feladat, mert az ügyfeleinket ellátó egészségügyi intézmények érezhetően egyre kevésbé tudták az aktív kezelést nem igénylő, de nem, vagy nem teljesen szállóképes ügyfeleket addig tartani ameddig valamilyen elhelyezést nem találunk, így sokszor előfordult, hogy ugyancsak rövid ideig, de visszakérültek hozzánk az önellátásra már csak korlátozottan vagy úgy sem képes lakóink, addig ameddig valamilyen újabb akkut tünet miatt mentőt nem tudtunk hívni rájuk. Sem az egészségügyi, sem a szociális ellátórendszeren belül nem találtunk gyors, megnyugtató elhelyezési lehetőségeket, ahol az idősothtoni elhelyezést megvárhatja az ügyfél. Az elmúlt évek a során a Jahn Ferenc kórház csepeli krónikus osztálya is „bedugult”, az összesen 50 főt ellátó, fizetős Vakok Intézete Ápolási Szakellátó Centrummal is próbálkoztunk – ide csak kórházból

vesznek fel beteget, hajléktalan háttérű ember ide sem könnyen jut be (kórházi szociális munkásoktól úgy tudjuk, hogy az elmúlt 1-2 évben összesen ha 2 fő)

Ezekben a hónapokban az esetmunka, a kórházi a látogatásokról, az éppen a szállón tartózkodó többé-kevésbé önellátását veszett lakóra való intenzív figyelemről, az ügyfelek hátrahagyott tárgyainak leltározásáról, beszákolásáról, a hozzátartozókkal való egyeztetésről szólt. Mindez olyan mértékű terhet jelentett a három fős team számára, amely július végére nem csak kifáradást, de végül a stáb egyik tagjának a távozását is okozta. A haláleseteken túl is folyamatosan és számottevően növekszik az évente több alkalommal kórházi ellátásba kerülő lakóink, valamint az egy év során kórházban töltött napok száma is.

év	kórházban kezelt lakók	kórházban töltött napok	halálesetek száma
2020	12	353	4
2021	14	428	2
2022	16	393	2
2023	24	641	7
2024	23	733	9

Volt néhány olyan eset is, amikor az intézményi jogviszony megszűnése, a tényleges esetátadás után is szükséges volt a kapcsolattartás az ügyféllel (hátrahagyott ruházatához, személyes tárgyaihoz, olykor a nyugellátásához is rajtunk keresztül jutott hozzá a krónikus osztályon vagy lábadozóban elhelyezett volt, lakónk. Az esetkezelő stábnak a fentiek miatt, egyszerre kellett kórházban lévő ügyfelek igényeinek megfelelnie, majd az eset lezárásával járó teendőket ellátnia, illetve a beköltöző új lakókra is elegendő figyelmet fordítania. Jellemző szakmai dilemma a teameken, a hosszabb ideje nálunk lakóknál, hogy az ismert és az elmúlt években (sok munka árán) jól karbantartott krónikus betegségekkel együtt élő ügyfeleinknél tapasztalható szemmel látható állapotromlás vajon véglegesnek tekinthető-e? Abban az esetben is, ha ez egyértelműen megállapítható és az idősothtoni elhelyezést szeretnénk az egyéni megállapodásba beemelni, a lakó sokszor „ellenérdekeltté” válik a valós helyzet értékelésében, hiszen nem akar máshova menni. Sok esetben problémás a teameken szakmailag megalapozott döntést hozni a kórházban kezelt lakó intézményi jogviszonyával kapcsolatban, azt mérlegelni, hogy visszavehető-e még az intézménybe, amikor pontosan nem látható, megjósolható, hogy képes lesz-e még a szállón az önálló életvitelre. Törekszünk arra, hogy minden olyan ügyfelünknek, akinél az önellátási készségek a meggyengülése miatt felmerül, hogy már középtávon (az egy éves intézményi jogviszony hosszabbításánál) sem vállalható felelősséggel az ellátása a szállónkon, az idősothtoni elhelyezési kérelmét időben adjuk be. A szociális munkatársak mindegyike részt vett a Fővárosi Idősügyi Műhely egy-egy megbeszélésén elsősorban azzal céllal,

hogy az idősothtonok munkatársaival kapcsolatokat építsen, jobban betekinthesen a munkájukba, ezt a kezdeményezést az ügyfélkörünk okán nagyon fontosnak tartottuk. Jelenleg ellátottjaink közül jelenleg 3-an várnak valamelyik fővárosi idősothtonban beköltözhető férőhelyre, illetve 3 ügyfelünknek van beadott pályázata nyugdíjasházi bérlakásra, közülük ketten már harmadik éve vannak a várólistán. De három olyan lakónk is van, akinél a szenvedélybetegség diagnózisa, életvitele és jövedelmi helyzete miatt teljesen esélytelen az idősothtoni elhelyezés, jelenlegi állapotukban már csak nagy nehézségek árán és lakótársaik segítségével képesek intézményünk adottságai (három szint, lépcső, önellátás) között élni. Az itt sorolt nehézségek ellenére, a szálló munkatársai minden igyekezetükkel azon dolgoztak, hogy a szakmai programban vállalt feladataikat az egyéni esetkezelésben ellássák, (az újonnan érkezők lakók beilleszkedésének elősegítésében, az adóságkezelések ügyintézésének előre mozdításában, szabadidős tevékenységek szervezésében, lebonyolításában. Összeségében az elmúlt két-három évben a feladataink ellátásának terhei annyira megnövekedtek, hogy az 50 idős lakó fent részletezett esetkezelésére 2 szociális munkatárs nem elég.

Technikai feltételek, beruházások, eszközbeszerzések, adományok.

Kazán

A szálló működésének 14 éve alatt már egyszer (2020-ban) cserélt a ház fűtését és melegvízzel való ellátását biztosító kazán, a rendszeres karbantartás ellenére az év utolsó hónapjaiban állandóan meghibásodott. Sajnos ez a készülék gazdaságosan már valószínűleg nem javítható, mint kiderült ez a típusú kazán, kompakt mivolta és 50 kw-os teljesítménye miatt alapvetően nem alkalmas a ház szükségleteinek kiszolgálására. Ezért 2025-ben szükségessé vált a kazán és a hozzákapcsolódó rendszer átalakítása cseréje, terveink szerint két kisebb teljesítmény készüléket szereltetnénk fel.

Kártevőmentesítés

Annak ellenére, hogy második éve minden új felvételes lakót ruházatának teljes átmosása után költöztetünk be, és évről-évre többet költünk a szálló kártevőmentesítésre (az ágyipoloskák kiirtására), különös figyelmet fordítunk a „gyűjtögető” életvitelű lakókra, heti rendszerességgel szobaviziteken ellenőrzik a szociális segítő kollégák a lakószobák tisztaságát, az ágyipoloska jelentette problémát sajnos teljesen megoldani nem, csak mérsékelni tudjuk.

Lakószobák és közöshelyiségek felszerelése.

Részben az ágyipoloska probléma, részben pedig az elhasználódás miatt, összesen 8 db ágyat cseréltünk le az elmúlt év során, ugyan otthonosabbak voltak a szobák az ágyneműtartós kárpitozott heverőkkel, az új ágyak beszerzésekor azonban inkább a könnyebben tisztítható fémágykeretes, matracos ágyak vásárlása mellett döntöttünk. 2024 őszén az átépítés alatt álló Gellért Szállótól kaptunk bútor és textil adományokat, így lecserélhettük a lakószobákban az éjjeli szekrényeket, illetve a földszinti közösségi helyiség valamennyi ülőbútorát, továbbá jó néhány évre elegendő ágyneműhuzatot is kaptunk.

A tavalyi év során két fontosabb beruházás történt a szállón.

- Nyáron elkészült a hátsó kertkapcsolatos ajtó fölé az az előtető, amelyet már rég óta szerettek volna a lakóink.
- Decemberben pedig az intézmény bejáratí kapuját alakítottuk át, ez korábban csak kulccsal volt nyitható, az intenzív használat miatt a benne lévő zár állandóan tönkrement, a társasházaknál jellemző beléptetőkaput csináltattunk, amely beléptető műanyag proxy koronggal nyílik – ezek pótlása is jóval olcsóbb, mint a kulcsmásoltatás, valamint nem kell évente többször zárat se cserélni.

Partnerkapcsolatok, események:

- Harmadik éve, hogy szerződött partnerei vagyunk a Máltai Szeretetszolgálattal már 2022-ben elindult TELEMEDICINA programnak, ez sok egészségügyi fókuszú probléma kezelésében (gyógyszerbeállítás, korábban elhanyagolt krónikus betegségekkel kapcsolatos teendők tudatosítása,) jelent hatékony segítséget. A program keretében kéthetente online orvosi rendelést tartunk intézményünkben, a program koordinálását 2023 nyarától, a korábbi szociális segítő munkakörben dolgozó felelőse átadta, az egyik esetkezelő szociális munkatársnak. Több mint két éve jár hetente a szállón lakó ügyfeleinkhez az ugyancsak az MMSZ által működtetett Mozgó Orvosi Rendelő, ahol ügyfeleink a „rendes”, területileg illetékes háziorvosi rendelés kiegészítéseként kaphatnak ellátást.
- A 2024-as évben is részt vettünk a fenntartó Baptista Szeretetszolgálat által szervezett vezetői konferencián.
- Részt veszünk 2023 óta a fővárosi kezdeményezésű, az idősothonok dolgozóit és a hajléktalan ellátásban tevékenykedő szociális munkásokat összehozó, egymás munkájának,

szempontjainak jobb megismerését elősegítő szakmai megbeszélésen a Fővárosi Idősügyi Műhelyen is.

Részletek a munkatársak éves beszámolójából:

A **2024-es év** is elég mozgalmas volt a REVIP SZÁLLÓN. Lakók jöttek-mentek, kórházba kerültek, elköltöztek, elhunytak. 50 fő idős ember lakik nálunk továbbra is, 34 férfi, 16 nő. Átlagéletkor kb. 70 év. Idén 19 új lakó költözött hozzánk, ebből 15 férfi, 4 nő. Önellátás az egyik feltétel, nálunk nincs étkeztetés, lakóink maguk főznek, vagy éppen ételt hozatnak, vásárolnak. Továbbra is nehéz innen tovább lépni, **idősotthoni kérelmet** 2024-ben is beadtunk pár embernek, de beköltözés nem volt. Van, aki már várólistán van, van aki még az előgondozásra vár, és olyan is, akivel meg van beszélve, hogy hamarosan beadjuk a kérelmet eü állapotromlás miatt. Mindenesetre ezekre általában sokat kell várni, mondhatni reménytelen a helyzet.

Programok:

Igyekszünk lakóinknak emberhez méltó életet nyújtani, a körülményekhez képest. Ehhez segítségek nyújtanak programjaink. 2024-ben is volt **bográcsozás** a kertben – egyszer a nyári meleg miatt átment fánksütésbe a „hús” konyhában, mert meggyulladtunk volna kint a tűz mellett. Havonta **szülinapoztunk** azokkal, akik szeretnék ünnepelni a szülinapjukat, hónap utolsó keddein. A szálló tortát biztosít, - cukrászdát váltottunk, Zilah cukrászdából hozattuk a finomabbnál finomabb tortákat, lakóink nagy öröme. Az ünneplés gyertyagyújtással, tortaevéssel, pezsgőivással és zenei kívánságműsorral telik, néha tánca is perdülünk. Külön öröm, ha jó időben a kertben tudunk ünnepelni, ez mindig feldobja a hangulatot.

Az év végén, mint mindig, **karácsonyi készülődés** alatt adventi naptárt csináltunk – naponta húztak a lakók nevet, és azt megajándékozták egy kis db csokival - ajtódísznek koszorúkat készítettünk, mézeskalácsot süttünk, amit elfogyasztottak lakóink az ünnepek alatt, és megajándékoztuk belőle szomszédainkat-jótevőinket, orvosainkat, stb. 24-én délben pedig, mint szokásosan, lakóinkat egyéni ajándékokkal leptük meg a fa alatt, az ünnepélyesen terített asztalon a közösen készített töltött káposztát fogyasztották el, volt beigli és szaloncukor. Nem maradt el az ünnepi műsor sem, énekekkel, furulyaszóval, versekkel tettük szebbé, családiasabbá az ünnepet. Idén a halászlé nem volt, ezt nem vállalta már egy lakó sem.

Baptista Szeretetszolgálattól rendszeresen kaptunk **külsős program-lehetőségeket** focimeccsre, cirkuszi- színházi- és koncertprogramokra ingyenes, vagy „akciós” jegyeket. Ezeket lakóink szeretik, kihasználják azokat.

Elmondhatjuk, hogy a 2024-es évben nehézségek okozott a stáb változása. Év elején **szupervízióra** jártunk havi 1 alkalommal, sajnos több dolog összejött, a szupervízor betegsége, és megállapítottuk, hogy a csoport – 5 fő, 2 szoc. munkás, 3 szociális segítő – nem volt érett a szupervízióra. Ráadásul a szupervízor betegsége miatt végül nem vállalta a további alkalmakat. Személy szerint sokat vártam ettől a lehetőségtől, főleg személyi problémák, a közös munka

Nálunk az önellátás a lakhatás egyik feltétele, ösztönöztük őket, évi kétszeri **nagytakarítással**. Mindenki a saját helyét, ágya környékét, szekrényét tette rendbe. Összességében sikeresnek volt mondható, folytatni szeretnénk. Annál is inkább fontos, mert sajnos idén, főleg az év második felében, nagyon elszaporodtak a **poloskák**. Kb. minden második hónapban volt irtás. Az eredménytelenséget megelégtelve egész házas irtás történt, kétszer kb. 3 hét különbséggel, de sajnos a várt eredmény elmaradt. Ennek több oka van, világszintű a terjedés, meg régi hatékony szerek betiltása, de az is igaz, hogy lakóink egy része inkább viseli a csípést, mint hogy rendet rakjon, pakoljon. 2024-ben szigorúbban vettük, hogy aki ide költözik, csak annyi holmit hozhat, amennyi elfér. Sajnos sokan gyűjtögetnek. Mivel a kevesebb holmi között könnyebb rendet rakni, ettől is vártunk eredményt

Személyes: A tavalyi év májusában kezdődött a Revip Szállón a 10. évem. Összességében jól érzem munkatársként itt magam. Előfordul, hogy otthon is gondolkodom az itteni dolgokon, lakókon, ha sokáig nem jövök, már érdekel, mi történik, a naplót, ha elkérem elolvasni - 3-4 nap esetén – izgatottan olvasom, vajon mi is történt. Foglalkoztat a lakók sorsa. Bár az is igaz, hogy előfordul, hogy amikor este hazamegyek, azt gondolom, de jó, hogy már nem az én problémám a ház, és jó lesz kicsit elfelejteni az itteni nehézségeket. Ilyenkor érzem, hogy de jó csapatban dolgozni! Az évek alatt kialakult egy tudásom, rutinom a ház dolgairól, lakókról, ami segít, bár néha hátráltat. Ami még nem könnyű: alkalmazkodni mindig új dolgozókhöz, előről kezdeni mindent, betanítást, stb. Nehézségként éltem meg az év első felében a 3 szociális asszisztensi kapcsolatban, hogy a másik két személy kevésbé jött ki egymással, ami rosszul hatott a közös munka minőségére. Igyekeztem mindkettőjükkel jóban lenni, de sajnos ki kell mondani, hogy egyfajta béke lett, miután Balázssal újra ketten lettünk. Balázssal szerintem jól tudunk együttműködni, kiegészítjük egymást. Igyekezem néha elgondolkodni, hogy mit is tegyek, hogy jobb munkát végezzek: ne fáradjak bele a részek kiültetésébe, közösségiben levő vitákba, szobákban a rend/rendetlenség kérdésébe miben is kell változnom, jobban figyelnem, vagy éppen megtanulnom. Ehhez segítséget elfogadok.

Somogyi Katalin
szociális segítő

Amíg nem olvastam el újra a naplót, addig úgy gondoltam, hogy 2024 sokkal jobb és vidámabb év volt, mint 2023. De az események újra átélése eléggé megviselt és ez is késleltette ennek a beszámolóknak a megszületését.

Az év egy számomra fontos dologgal kezdődött: többek közt az én kérésemre is elindult a szupervízió. Tapasztalataim alapján nagy reményekkel vágtam bele, de aztán sajnos részben kielégületlen maradtam, mert a szupervízorunk egészségi állapotában bekövetkezett változás miatt kurtán-furcsán, talán négy alkalom után be is fejeztük. Legfőképp „Aha!” élmény(ek)re vágytam, ezt megkaptam, megismertem a kollégákat más oldalukról is.

Az egyik legjelentősebb problémám továbbra is az alkoholfüggőkhöz való viszonyom, a kiültetések és az ebből fakadó problémák kezelése. A környezeti tényezők (pl. időjárás) és a lakóink egészségi állapota is próbára teszik az ebben az esetben szükséges határozottságomat. Jól érzékelhető lett mostanra az is, hogy az egész nap italozó, de a kiültetésre látványos okot nem adó 2-3 lakó néha „túszul ejti” az intézményt, velük szemben más taktikát, megelőzést kell folytatnunk.

A szupervíziók hatására és talán a személyiségem fejlődéseként jobban megértettem, miért annyira fontos az aprólékos, minden részletre kiterjedő, de mégis kompakt, összeszedett, folyamatos, mások számára is érthető naplóiírás és miért még fontosabb feladat a napló alapos elolvasása és értelmezése.

Új karbantartónk is lett év elején, aki kisebb-nagyobb zökkenőkkel bár, de hasznosnak bizonyult, jól tudunk együtt dolgozni. A korábbi időszakokhoz képest az új karbantartó munkájával gyorsabban oldódnak meg a lakók által jelzett problémák és a nagyobb ívű feladatokban (pl. szobafestések) is nagy segítség. A beszerzések és a készletezés, amiben fejlődünk kell.

Sajnos még a heti egy szobavizit is kevésnek tűnik némelyik szoba vagy lakó esetében, mert 24 óra alatt tudnak ismét vállalhatatlan állapotokat létrehozni. Az eldurvult poloskahelyzet miatt (a proaktív lakóknál tapasztalható minimális javulás) is kellene a szorosabb felügyelet a lakók közvetlen lakókörnyezetének rendben tartása érdekében.

Két kolléga is távozott tavaly és érkeztek újak is, nehéz feladat, de csak sikerül majd egy stabil stábot létrehozni, ami valószínűleg sok problémát megoldana.

Juhász Balázs

szociális segítő